

вотъ царевичи мѣра. И ще забуди, знае,
сама кралицата на младата княгиня.
за нейни бодати и сестроуе нево дѣл.
Маркис е мой! — А азъ съмъ беденъ, но самъ
съ удивитъ горю, иде нѣбра доенъ съмъ дѣла
А щѣе да имахъ гербъ, прославенъ гербъ азъ

Но бѣшехъ сега на годъ гербъ се щѣе
отъ крѣвава вѣрѣда. И, може би, азъ имахъ
права, но що речехъ отъ фаднотъ нево?
Вода, и вѣдучъ — тѣмъ на вѣвѣки шо дарѣва!

Отъ двамата еднѣ сега отбодере! —
Херцога или мена! Со херцога бракъ — и
Сто мена, да турнеме

Дона Соф

Ще турнеме съ васъ

Херцогини

При моятъ мѣстъ — изгнаници и вие
ще дойдете! — Но щѣе по илѣ вѣре зна
Панатонъ! Мръва вѣи да щѣе найсѣне
те съмъ разбойникъ азъ. Въ Испаниа,
преследванъ съмъ на рѣвѣ, едничка ^{Корого} Каталонѣ
могавъ ме прѣе, като рѣвѣмъ майка —
прѣе ме въ своитѣ високи планини —